

I- İPTAL İSTEMİNİN GEREKÇESİ

Anayasa Mahkemesi'ne 20.5.1994 gününde verilen başvuru dilekçesinin gerekçe bölümü aynen şöyledir:

"A) Anayasa'nın başlangıçtaki temel ilkeleri açısından: 17 Mayıs 1994 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunda kabul edilen 3990 sayılı "Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin özlük Haklarının Yeniden Düzenlenmesine, Bazı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilatlanmalarına, 8.6.1949 tarihli ve 5434 sayılı, 19.7.1972 tarihli ve 1615 sayılı, 12.3.1982 tarihli ve 2634 sayılı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararnameler Çıkarılması Amacı İle Yetki Verilmesine Dair Kanun'un ne maksatla getirildiği, amaç ve kapsamı genel gerekçede detaylı bir şekilde izah edilmiştir.

Her vesile ile Anayasa Mahkemesi kararlarına ve içtihatlarına uygun olarak hazırlandığı ifade edilen tasarinın böyle olmadığı, Anayasa Mahkemesi kararlarındaki iptal gerekçelerinin boyutlarını aşacak mahiyette olduğu gerek Komisyonlarda gerekse Meclis Genel Kurulunda yapılan konuşmalarda ifade edilmiştir. Anayasa Mahkemesinin çeşitli kararlarında belirtildiği gibi bir yasanın, özellikle de yetki yasalarının Anayasa'ya uygunluğu "Anayasa Mahkemesi kararları gözönünde bulunarak hazırlanmıştır veya "Yetki Yasası tasarısına Anayasa Mahkemesinin iptal kararlarında belirtilen esaslar hakim olmuştur." ifadeleriyle sağlanamaz, özellikle Anayasa'nın aradığı amaç, kapsam, ilkeler, süre konularında uyulması gereken kurallar yüce Mahkemenin pek çok kararında üzerine vurgulanarak hassasiyetle belirtilmiştir.

Söz konusu Kanun, yasa tekniği yönünden de Anayasa ve İçtüzük kurallarına uymayacak şekilde hazırlanmış, Türkiye Büyük Millet Meclisi Komisyonlarında ve Genel Kurulunda görüşülmüştür, özellikle tasarinın Anayasa Komisyonunda değil de Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşülmesinin İçtüzük hükümlerine ve kanun yapma tekniğine uygun olmadığı, grubumuz üyelerince Komisyonlarda ve Genel Kurulda çeşitli vesilelerle dile getirildiği ve bu konuda Meclis Başkanlığına yapılan başvurunun sonuçsuz kaldığı Meclis tutanaklarında açıkça ifade edilmektedir.

Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi Yasa'nın düzenleniş şekli de yetki yasalarının ilkeleri ile bağdaşmamaktadır. Süre, yürürlük, yürütme maddeleri dışında toplam üç maddeden meydana gelen kanun ile 45 adet kanunda yeni düzenlemelere gidilmesi öngörülmüştür. Maddelerin az sayıda tutulmuş olması sadece Komisyonlarda ve Genel Kuruldaki çalışmalarda muhalefetin önerge hakkını sınırlamak düşüncesine yönelik bir tutum olarak değerlendirilebilir. Zira her madde birçok alt başlıklardan oluşan uzun cümleler ve paragraflardan teşekkül etmektedir. Çok karmaşık ve anlaşılmaz bir şekilde düzenlenen Kanun'un bu yönü ile de yetki kurallarını aşacak mahiyette olduğu açıkça görülmektedir.

Yetkinin "önemli, ivedi ve zorunlu" durumlarla sınırlandırılması söz konusu yetki tasarısında belirtildiği gibi bu hususun takdirinin Bakanlar Kuruluna bırakılması biçiminde değil yetkinin amaç, konu, kapsam ve ilkelerinin içeriği yönünden kanun koyucu tarafından ivedi ve zorunlu olduğunun tespit edilmesi ile ilgilidir. Bir yandan Bakanlar Kuruluna mahiyeti belirsiz geniş yetkiler verilirken öte yandan bu yetkilerin ivedi ve zorunlu durumlarda kullanılacağı belirtilmesi hem bir çelişki hem de yetki devri anlamına gelmektedir. Anayasa'nın 87. maddesinde Bakanlar Kuruluna belli konularda kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi vermek Türkiye Büyük Millet Meclisinin görev ve yetkileri arasında sayılmıştır. Bu durumda, Türkiye Büyük Millet Meclisi Bakanlar Kuruluna ancak belli

konularda bu yetkiyi verebilir. Genel bir yetki veremez. Aksi hâl bir yetki devri mahiyetindedir. Nitekim yüce Mahkemenin bu konuya ilişkin pek çok kararı mevcuttur.

Söz konusu Yetki Kanunu'nun amaç ve kapsamı incelendiğinde daha önce iptal edilen 3755 ve 3911 sayılı Yetki Kanunlarından mahiyet itibarıyla pek farklı olmadığı gibi çok daha kapsamlı olduğu görülmektedir. Dolayısıyla söz konusu tasarı Anayasa'nın 153. maddesinde ifade edilen "Anayasa Mahkemesi kararlarının bağlayıcılığı" prensibine de aykırıdır. Zira dört ayrı bölümden oluşan kanunun birinci bölümünde, Anayasa Mahkemesince iptal edilen hükümlerin yeniden düzenlenmesine yer verilmiştir.

İkinci bölümünde, Alman istikrar önlemleri paralelinde değiştirilmesinde zaruret bulunan hükümler için yetki istenmektedir.

Üçüncü bölümünde, çeşitli teşkilat kanunlarında günün ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde değişiklikler yapılması öngörülmektedir.

Dördüncü bölümünde ise Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığının iki ayrı müsteşarlık olarak yeniden teşkilatlanmasına yer verilmiştir.

Parlamentar demokratik rejimin temeli olan parlamentolar iktidarın ve muhalefetin temsilcilerinden oluşan anayasal bir organdır. Bu nedenle toplumun geniş kesimlerini yakından ilgilendiren tüm fertleri bağlayan zorunlu, objektif ve kalıcı yasaların yapılması, toplumsal barışın sağlanması ancak Mecliste geniş bir uzlaşma zemini yaratılarak mümkün olabilir. Çeşitli vesilelerle ifade ettiğimiz gibi Meclisi çalıştırmak görevi iken bunu başaramayan Hükûmet ve Koalisyon Partileri bu tür önemli konuları her defasında Yetki Kanunu'na dayanarak aldığı yetki ile Meclis dışına taşımış, hukuki zeminden yoksun birtakım uygulamaların içinde olmayı alışkanlık hâline getirmiştir. Öyle ki bir hafta içinde değişik birçok konuyu düzenlemeyi hedef alan üç ayrı Yetki Kanunu'nu Mecliste yeterince incelenme fırsatı dahi bırakmadan kanunlaştırmayı hedeflemiştir. Şu anda iptali için başvurduğumuz Yetki Kanunu da bunlardan birisidir.

Anavatan Partisi olarak toplumun içine düştüğü sosyal ve ekonomik çıkmazın bir an önce ortadan kaldırılmasının gerekliliğine inanıyoruz. Bunun icaplarını da parlamento zemininde yerine getirmeye Hükûmetten gelecek her olumlu adıma katkıda bulunmaya hazır olduğumuzu her fırsatta ifade etmiş bulunuyoruz. Oysa Hükûmet, yetki yasaları ile Meclisi bir kenara bırakıp keyfî uygulamalarını sürdürmeyi ısrarla benimsemektedir. Hükûmet yetki tasarılarını sevk etmedeki ve görüşmedeki becerisini çıkarmayı düşündüğü kanun tasarılarını Meclise sevk ederek ivedilikle görüşülmesini temin amacıyla gösterseydi daha sağlıklı bir sonuca ulaşılabilir, hem de ülkede yaşanan hukuki kaosa yenileri eklenmemiş olurdu. Hükûmetin ciddi ve kalıcı tedbirler alma konusunda Türkiye Büyük Millet Meclisi zemini içinde kalmaya özen göstermesi hukuk devleti açısından uyulması gereken bir zorunluluktur.

İptal istemi ile Yüce Mahkemenize başvuruda bulunduğumuz söz konusu Yetki Kanunu tüm bu olumsuzlukları ve hukuk dışı anlayışı sergileyen bir kanun hüviyetindedir. Anayasa'da ifade edilen yetki sınırlarını büyük ölçüde aşan hatta Anayasa'nın özüne ve ruhuna aykırı bir biçimde yetki devri niteliğinde bir düzenleme olarak görülmektedir.

Amaç, kapsam, ilkeler ve yetki süresi başlıklarıyla dört esas maddeden oluşan Yetki Kanunu'nun maddeleri birbiriyle bağlantılı olduğundan birinin iptali diğerlerinin de iptallerini gerektireceğinden maddelere ilişkin gerekçelerimizde genel gerekçelerde yaptığımız

açıklamaları tekrarlamamak için ek gerekçelerle Yasa'yı bütün olarak Anayasa'nın çeşitli maddelerine aykırılık yönü ile ele alacağız.

B) Anayasa'nın 2., 7., 87., 91. ve 153. maddelerine aykırılık gerekçeleri;

- Anayasa'nın 2. Maddesine Aykırılık: Anayasa'nın 2. maddesi, Türkiye Cumhuriyeti devletinin demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti olduğunu belirtmektedir. Hukuk devletinde her türlü eylem ve işlemin hukuka uygun olması gerektiği bir kuraldır. Bu itibarla her kurum ve kuruluşun hukuk kuralları içerisinde kalma zorunluluğu vardır. Yukarıda genel gerekçede izah edildiği üzere bu Yasa'nın 1., 2. ve 3. maddeleri hukuka aykırı unsurlar içermektedir. Zira bir yetki yasasının Anayasa ve hukuka uygun olması için sözle belirtilmesi yeterli değildir. Amaç, kapsam ve ilkeler açısından zorunlu görülen unsurlara uyulmuş olması gerekmektedir. Bu itibarla çok geniş kapsamlı ve sınırsız yetki ihtiva eden bu Yasa'nın Anayasa'nın 2. maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olduğundan iptal edilmesi gerekmektedir.

Anayasa'nın 7. Maddesine Aykırılık: Anayasa'nın "Yasama Yetkisi" başlıklı 7. maddesi "Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisinindir bu yetki devredilemez" hükmünü amirdir. Bu yetki yasası Bakanlar Kuruluna çok geniş alanlarda mahiyeti önceden kestirilemeyen zorunlu hâllerin dışında da pek çok yasada değişiklik ve düzenleme yapma yetkisi veren sınırsız bir yasadır. Bu özellikleri ile bir yetki yasası olmayıp yetki devri mahiyetindedir. 6 ay süre ile Türkiye Büyük Millet Meclisi devre dışı tutulmak istenmiştir. Her ne kadar Yasa'nın adı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Özlük Haklarının Yeniden Düzenlenmesine, Bazı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilatlanmalarına ilişkin Kanunlarda Değişiklik Yapılması Amacı ile Yetki Verilmesine Dair Kanun olarak ifade edilmiş ise de esasta aşağıda isimleri yazılan pek çok kanunda değişiklik yapılmasına yetki verilmesini öngörmektedir.

11.5.1994 tarihinde TBMM'ne sunulan Yetki Kanunu Tasarısı ile Bakanlar Kurulu'na;

- 1- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu,
- 2- 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu,
- 3- 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu,
- 4- 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu,
- 5- 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu,
- 6- 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu,
- 7- 320 sayılı Milli Piyango İdaresi Gn. Md. Hk. KHK,
- 8- 375, 418, 433 sayılı KHK'ler,
- 9- 511 sayılı DPT Teşk. Hk. KHK,
- 10- 514 sayılı Kadın ve Sos. Hiz. Müst. Hk. KHK,
- 11- 516 sayılı M. Bak. KHK'de Değ. Yap. KHK,

- 12- 518 sayılı T. Patent Ens.ne İlişkin KHK,
- 13- 519 sayılı Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Kanunu'nu Değiştiren KHK,
- 14- 520 sayılı Ad. Bak. Teş. Kan. Değiş. KHK,
- 15- 521 sayılı Güm.Müs.İlişkin KHK'yi değiştiren KHK,
- 16- 524 sayılı Ce. İn. Kur. ile Tut. evi. Hk. KHK,
- 17- 517 sayılı Arsa Ofisi Kan.nu Değiştiren KHK,
- 18- 190 sayılı Genel Kadro hakkında KHK,
- 19- 233 sayılı KIT KHK,
- 20- 399 sayılı KIT Personeline ilişkin KHK,
- 21- 1615 sayılı Gümrük Kanunu,
- 22- 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu,
- 23- 180 sayılı Bayındırlık ve İskan Bak. Teşkilatı Hak. KHK,
- 24- 354 sayılı Kültür Bak. Teşkilat KHK,
- 25- 443 sayılı Çevre Bak. Teşkilat KHK,
- 26- 4759 sayılı İller Bankası Kanunu,
- 27- 5539 sayılı Karayolları Gen. Müd. Kanunu,
- 28- 6200 sayılı DSİ Kanunu,
- 29- 2992 sayılı Adalet Bak. Teşkilat Kanunu,
- 30- 3234 sayılı Orman Gen. Müd. Teşkilat Kanunu,
- 31- 3800 sayılı Orman Bakanlığı Kanunu,
- 32- Devlet Tiyatroları Teşkilat Kanunu,
- 33- Devlet Opera ve Balesi Teşkilat Kanunu,
- 34- Cumhurbaşkanlığı senfoni Orkestrasının yeniden teşkilatlanması,
- 35- Türkiye Otoyolları Kurumu kurulması,
- 36- Türkiye Turistik Otelciler Birliği kurulması,
- 37- T. Rehberler Birliği kurulması,

38- Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliği kurulması,

39- Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığı'nın Hazine Müsteşarlığı ve Dış Ticaret Müsteşarlığı olarak ikiye ayrılması,

40- Kamu Güvenliği Müsteşarlığı kurulması,

41- İnsan Hakları Teşkilatı kurulması,

42- Yeni kurum ve kuruluşların kurulması,

43- 485 sayılı Gümrük Müsteşarlığı Teşkilatı hakkında KHK,

44- 2876 sayılı Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Kanunu,

45- 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilat Kanununda,

KHK'ler ile düzenleme yapma yetkisi verilmiştir.

Bu Kanunlardan birçoğu aylardan beri hatta yıllardan beri Meclis komisyonlarında veya Meclis Genel Kurulunda beklemektedir. Yani kanunların çıkarılmasında bir ivedilik söz konusu ise bunların bugüne kadar çoktan görüşülmesi gerekirdi. Örnek olarak 375, 418, 433 sayılı KHK'ler Plan ve Bütçe Komisyonunda; 511 sayılı Devlet Planlama Teşkilatı Hakkındaki KHK Plan ve Bütçe Komisyonunda 521 sayılı Bakanlıkların Teşkilat Kanununun değiştirilmesi ile ilgili husus Genel Kurul gündeminin 17. sırasında, yine Ceza ve Tutukevleri ile ilgili KHK Türkiye Büyük Millet Meclisi gündeminin 16. sırasında yer almış; Meclis Genel Kurulu tarafından acil görülmediği için görüşmeleri ertelenmiş konulardır. Bu bakımdan Anayasa Mahkemesinin aradığı ivedilik şartının tamamen dışındadır. Böylece sayıları 45'i bulan pek çok kanun bir çırpıda Meclis gündeminden çıkarılıp Hükûmet tasarrufuna teslim edilmektedir. Bu durum millî irade kavramı ile bağdaşmadığı gibi yetki devri anlamına da gelmektedir. Bu itibarla Yetki Kanunu'nun Anayasa'nın 7. maddesine aykırı olduğundan iptali gerekmektedir.

Anayasa'nın 87. Maddesine Aykırılık:

Anayasa'nın 87. maddesi ile "Kanun koymak, değiştirmek ve kaldırmak, Bakanlar Kuruluna belli konularda KHK çıkarma yetkisi" vermek Türkiye Büyük Millet Meclisine verilmiştir. Ayrıca Anayasa'da bir yetki yasasında bulunması gereken unsurlarda şöylece belirtilmiştir. Amaç, kapsam, ilkeler, süre ve sayı buna ek olarak Anayasa Mahkemesinin daha önce yetki yasaları için açılan iptal davalarında verdiği gerekçeli kararlar da bu kavramlara açıklık getirmiş, neleri kapsaması gerektiğini belirtmiş ve bu yönde bir içtihat oluşturmuştur.

Yetki yasalarının iptal gerekçeleri arasında yüce Mahkemenin üzerinde durduğu en önemli husus "kapsamın sınırsızlığı ya da çok geniş olması" konusudur. Bu noktadan hareketle, iptali istenen Yasa'nın çok kapsamlı yetkiler içerdiği ve bu açıdan da Anayasa'ya aykırı olabileceği endişesi ile tasarı Anayasa Komisyonunun görüşü alınmadan doğrudan Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşülerek Genel Kurula sunulmuştur.

Kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi verilirken yasama yetkisinin devri anlamına gelecek ya da bu izlenimi verecek biçimde güncelleştirilip sık sık bu yola başvurulmamalıdır.

Yetki Yasası Yasama Meclisinin acil bir durumda kanun yapmak için geçecek sürede çıkartacağı kanunun halletmesi gereken meseleyi çözemeyeceği ve çok geç kalınacağı endişesinden kaynaklanan bir müessese olarak Anayasa'mıza girmiştir. İstisna olarak kullanılması Anayasa'da öngörülen KHK çıkarılması yetkisinin yaygınlaştırılması, sürelerinin uzatılarak süreklilik kazandırılması, ivedilik koşuluna uyulmaması, yasama yetkisinin devri anlamına gelir, böylece üç kamu erki arasındaki (yasama, yürütme, yargı) denge de bozulmuş olur. Yürütme organı yasamaya karşı üstün bir konuma geçer ki bu da Anayasa'nın ruhuna ve ilgili maddelerine aykırıdır. Söz konusu Kanun bu yönüyle de Anayasa'nın 87. maddesine aykırılık taşıdığından Kanun'un iptal edilmesi gerekmektedir.

Anayasa'nın 91. maddesine aykırılık:

Anayasa'nın 91. maddesinin birinci fıkrasında "TBMM, Bakanlar Kurulu'na Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisi verebilir.", yine aynı maddenin ikinci fıkrasında "Yetki Kanunu çıkarılacak Kanun Hükmünde Kararnamenin amacını, kapsamını, ilkelerini, kullanma süresini ve süre içerisinde birden fazla kararname çıkarılıp çıkarılamayacağını gösterir." denilmektedir.

Anayasa Mahkemesinin birçok kararında da yetki yasalarının amacı, kapsamı ve konusu geniş içerikli her yöne çekilebilecek, yuvarlak ve genel anlatımlarla gösterilmemeli, değişik şekillerde yorumlara elverişli olmamaları gerektiği hususu açıkça vurgulanmıştır. Söz konusu Yetki Yasası Anayasa'da ve Anayasa Mahkemesi kararlarında belirtilen unsurları taşımadığından iptal edilmesi gerekmektedir.

Anayasa'nın 153. maddesine aykırılık;

Anayasa'nın 153. maddesinin altıncı fıkrası "Anayasa Mahkemesi kararları Resmî Gazete'de hemen yayımlanır ve yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını gerçek ve tüzel kişileri bağlar." hükmünü amirdir.

Yasa koyucu, yasa düzenlemelerinde hukuk ve Anayasa'nın üstün kurallarına bağlıdır. Buna göre Anayasa'ya aykırı bulunan kuralların yeniden yasalaştırılmaması gerektiği Anayasa Mahkemesi kararlarında defalarca açıklanmıştır.

"Anayasa'ya aykırılığı Anayasa Mahkemesince saptanmış kuralların aynı amaç doğrultusunda yeniden yasalaştırılması, kararı etkisiz duruma düşürmek anlamına gelir. Bağlayıcılık, kararların sonucu kadar gerekçeleri yönünden de geçerlidir. Bu nedenle yasa koyucunun aynı konuda çıkaracağı yeni yasada Anayasa Mahkemesi kararının sonucu ile birlikte gerekçesini de gözönünde bulundurması gerekmektedir.

Bir yasa kuralının Anayasa'nın 153. maddesinin son fıkrasına aykırılığından söz edilebilmesi için iptal edilen önceki kuralla içeriği yönünden aynı ya da benzeri olması yetmeyecek, kurallar arasında teknik, içerik ve kapsam bakımından da benzerlik aranacaktır.

Teknik, içerik ve kapsam bakımından benzerlik, iptal edilen yasa ile yeniden çıkarılan yasanın sözcüğü sözcüğüne aynı olması anlamına gelmez. Çünkü böyle bir anlayış 153. maddenin son fıkrasındaki kuralı anlamsız ve uygulanamaz kılar. Konu ve kapsam bakımından sözcüklerde farklılık da olsa ikinci yasanın aynı amaç doğrultusunda Anayasa Mahkemesi kararına karşın onu etkisiz kılmak amacıyla çıkarıldığının saptanması aranan koşulun gerçekleşmiş sayılması için yeterlidir.

Eğer Anayasa Mahkemesi, kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisini kimi anayasal sınırlar içinde bulmazsa artık yasama organının aynı biçimde ve içerikte yeniden yetki yasası çıkarmaması gerekir. Tersine tutum Anayasa'nın 153. maddesindeki Anayasa Mahkemesi kararlarının bağlayıcılığı ilkesine aykırı olur." Anayasa Mahkemesi kararı E.1991/27, K.1991/50;

Her ne kadar Yetki Yasası'nın gerekçesinde Anayasa Mahkemesi kararları doğrultusunda hazırlandığı ifade edilmiş ise de Yasa'nın tümünü incelediğimizde bunun gerçekleşmediğini görmekteyiz.

Yine Kanun'un gerekçesinde ifade edildiği gibi "iptal kararının yürürlüğe girmeleri ile ilgili 6 aylık süreler en erken 20 Mayıs 1994, en geç 30 Haziran 1994 tarihinde dolmaktadır. Bu tarihe kadar herhangi bir düzenleme yapılmadığı takdirde örneğin, memurlar ve diğer kamu görevlileri aylık alamayacaklar, Devlet Planlama Teşkilatı, Kadın ve Sosyal Hizmetler Müsteşarlığı, Ceza ve infaz Kurumları ile Tutukevleri ortadan kalkacak, Maliye Bakanlığı, Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığı birtakım faaliyetlerini sürdüremeyeceklerdir. Böyle bir durumun yaratılması, ülkemizi içinde bulunduğu terör ve anarşi yanında ekonomik ve sosyal yönden de büyük bir çıkmaza sürükleyecektir. Bu durumun kamu düzeninin tehdit veya kamu yararını ihlal edici boyuta ulaşmadan bir an önce çözümlenmesi ülkemiz açısından zorunlu bulunmaktadır. Aslında Anayasa Mahkemesi de bu nedenlerle 6 aylık süre vermeyi uygun bulmuştur." görüşüne de katılmak mümkün değildir. Zira Anayasa Mahkemesi 3911 sayılı Yetki Yasası'na dayanılarak çıkarılan kanun hükmünde kararnameleri iptal ederken verdiği 6 aylık süreyi yürütmenin ve TBMM'nin amacına uygun olarak kullanması ve bu doğrultuda yeni yasa yapmaya imkân tanınması amacıyla vermiştir. Oysa Hükûmet Anayasa Mahkemesinin verdiği bu fırsatı zamanında değerlendirmeyerek gerekli kanunları Mecliste görüşme zeminini bırakıp Meclis dışında yapma yoluna tevessül etmiştir.

Bu tutumu dahi Hükûmetin ne derece hukuk içinde kaldığının ve hukuka saygılı olduğunun bir göstergesi olarak düşünülebilir.

Yukarıda da açıkça ifade edildiği gibi Anayasa Mahkemesince defalarca iptal edilen yetki yasalarının benzeri hatta çok geniş kapsamlısı olarak yürürlüğe giren 3990 sayılı Yetki Yasası bu yönü ile de Anayasa'nın 153. maddesinin "Anayasa Mahkemesi kararlarının bağlayıcılığı" ilkesine aykırılık teşkil etmekte ve tümüyle iptali gerekmektedir."